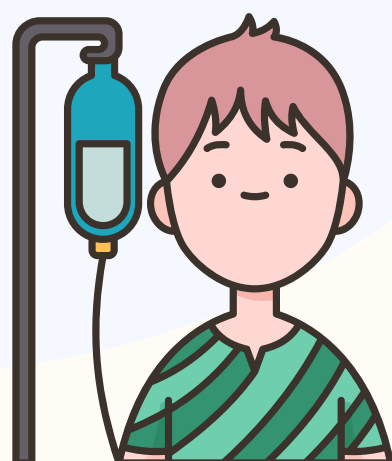

ละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุอันสมควร

การมาปฏิบัติราชการเป็นหน้าที่สำคัญ การละทิ้งหน้าที่ราชการถือเป็นการกระทำผิดวินัยที่อาจถูกลงโทษทางวินัยถึงขั้นไล่ออกจากราชการได้ หากเป็นกรณีโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ดังตัวอย่างของข้าราชการชายรายหนึ่ง ไม่มาปฏิบัติงานหลายวันติดต่อกันโดยไม่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ และไม่ขออนุญาตลาตามระเบียบของทางราชการ ต่อมาอธิบดีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้าราชการรายดังกล่าวชี้แจงว่า ระหว่างการไม่มาปฏิบัติงาน ตนป่วยเป็นโรคทางสมองและมีอาการเครียด ความดันโลหิตสูง ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ แต่ไม่มีใบรับรองการตรวจวินิจฉัยของแพทย์มาแสดง

อธิบดีพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ที่ไม่มาปฏิบัติราชการในวันที่ ๘-๒๗ มีนาคม เป็นการจงใจละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

ต่อมามีการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และคณะกรรมการได้วินิจฉัยยกอุทธรณ์ โดยเห็นว่าคำสั่งลงโทษเป็นไปด้วยความถูกต้องแล้ว

กรณีตามอุทธรณ์ เป็นตัวอย่างในการปฏิบัติราชการและการวินิจฉัย คำว่า "เหตุผลอันสมควร" ที่จะนำมาอ้างกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น ต้องพิจารณาจากสาเหตุของการละทิ้งว่าเป็นสาเหตุที่มีเหตุผลความจำเป็นถึงขนาดที่จะต้องละทิ้งหรือไม่ และต้องไม่ใช่เหตุผลเกี่ยวกับธุระส่วนตัว ***